

[Carsten Raft.]

Undersøgelsesarbejde skal foregaa i Udvalgene? Eller for at anvende den samme skolemestererende Tone, som det ærede Medlem benytter, vil jeg sige — jeg kunde have sagt det dengang, men jeg siger det nu —, at i hans Egenskab af daværende Finansminister og Forslagsstiller maa man gaa ud fra, at han, naar han som Minister har drøftet dette Spørgsmaal med sine egne Embedsmænd, maatte være i Besiddelse af det fornødne Kendskab til disse Forhold. Det, jeg taler om, er et ikke mere end timegammelt Citat af det ærede Medlem. Det er hans Stilling over for andre Ministre. Men vi har vel Lov til at gaa ud fra, at den Gang han forelagde dette Spørgsmaal, havde han drøftet det og var i Besiddelse af Oplysninger.

Nu kan man sige, at dette er Polemik og Drilleri, men jeg synes alligevel, at det er en Del mere, fordi det er Spørgsmaalet om et af de mest betydningsfulde Medlemmer af Danmarks Rigsdag, der kommer her uden videre og bebrejder Ministeren i meget grove Udtryk, at han ikke har foretaget disse Ting, som han mener, denne Minister bør foretage, og som det ærede Medlem ikke foretog dengang, han selv var Minister. Det er rigtigt, at havde der ikke været saa travlt i sidste Samling, var Tipningsloven blevet vedtaget, saa ved jeg ikke, om det ærede Medlem havde faaet sin Afklaring bagefter, det maatte ikke have været behageligt. Men nu har han altsaa faaet Tid i Rigsdagsudvalget. Det var godt, han hørte op med at være Minister og fik Tid til at sidde i Udvalget og naa frem til en Afklaring. Jeg tror dog alligevel, vi maa bede Ministrene fremtidig vedrørende deres Sager afklare sig selv i Ministeriet og tale med Embedsmændene og ikke gøre det længe efter, at de selv har taget Ansvar for et Forslag og ønsket det gennemført paa Rigsdagen.

Jeg kan ikke se nogen anden Udvej af dette. Efter to Samlingers Arbejde, efter en Serie af Møder, efter et tykt Bind af Undersøgelser og Udtalelser er Situationen den, at der ikke grundet paa den fuldkomne Splittelse, der finder Sted i tre, fire forskellige Standpunkter hos de øvrige Medlemmer af Rigsdagen, kan findes anden Løsning paa dette Problem — vi er alle enige om Nødvendigheden af at skaffe Idrætten her i Landet ordentlige og gode Betingelser — end at gennemføre Tipningsforslaget, saadan som det foreligger forelagt af den forrige Finansminister, det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, tiltraadt af den nuværende Regering, bekræftet af

det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen for nogle Maaneder siden med Meddelelse om, at Hovedparten af hans Parti stod bag Forslaget, gennemarbejdet, tilføjet Ændringer, som man fra alle Sider i Dag har erklæret har gjort Forslaget bedre, gennemprøvet i vore nordiske Nabolande, hvorfra alle Udtalelser gaar ud paa, at det fungerer, som det skal. Der kan ikke findes anden Løsning end at vedtage dette Tipningsforslag, og det bliver ogsaa Løsningen, naar vi har overstaaet den lille Mellemagt, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har arrangeret.

Elin Appel: Jeg kan i Modsætning til de fleste af mine Forgængere fatte mig meget kort. Jeg har en ganske enkelt Ting at sige til dem, der endnu overvejer, og saa vidt jeg kan forstaa, er der endnu nogen, der er paa det Stadium, som man maaske kan give Overskriften — der i det hele taget kan sættes over dette Kapitel af Rigsdagens Historie: Gæring og Afklaring.

Der er en Ting, jeg vil sige til dem, der overvejer, og det er, at det bør tages med i Overvejelserne, hvad man fra pædagogisk Side har sagt om disse Ting. De, der har kigget Betænkningen igennem, vil vide, at fra det Hold, der arbejder med Ungdommen paa disse Omraader, i Særdeleshed med Ungdommen paa Landet, har man indstillet til Rigsdagen, at man ikke vedtager en Tipning. Det drejer sig om Dansk Gymnastiklærerforening, Kristelig Lærerforening, Landsdelingsførerforeningen, Askov Højskoles Lærere og Dansk Friskoleforening og desuden vel den kyndigste af alle paa dette Omraade, Professor Emanuel Hansen. Alle disse sagkyndige, som repræsenterer Folk, der arbejder med de unge baade i Idrætten og paa andre Omraader, har stillet sig afvisende over for hele Tipningsforslaget.

Jeg ønsker at fremføre disse Betæneligheder, fordi jeg deler dem selv. Det har vistnok været saadan, at man kan sætte som Overskrift over vor Idræt i de sidste 100 Aar en Overskrift, som har været citeret saa mange Gange, at ingen af os kan holde ud at høre den — men ogsaa en Banalitet er imidlertid bygget over en Sandhed: En sund Sjæl i et sundt Legeme. Det betyder, at man har ønsket fra Idrættens Side at opdrage begge Dele paa een Gang. I det man sigtede direkte paa at opdrage Legemet, sigtede man indirekte paa den sjælelige Opdragelse. Det Princip har man fulgt til Dato. Jeg tror, at hvis Idrætten skal faa sit Behov dækket gennem Tipning, vil man bryde med dette Princip.